

Arrest

nr. 86 552 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 13 februari 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 april 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten

1.1. Volgens de eerste bestreden beslissing wordt met een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op 13 februari 2012 een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf die eerste verzoeker op een voor de Raad ongekende datum zou verkregen hebben.

Deze eerste bestreden beslissing luidt:

"In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: E. O.

Voorna(am)(en): A.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)1982

Geboorteplaats: Tahla Centre

Identificatienummer in het Rijksregister (...) Verblijvende te: (...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden

D de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

De echtgenote E.O. B. heeft zelf geen verblijfsrecht meer Voor haar werd op 13.02.2001 een bevel om het grondgebied te verlaten opgemaakt.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. "

1.2.Volgens de tweede bestreden beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op 13 februari 2012 wordt een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf die tweede verzoekende partij op een voor de Raad ongekende datum zou verkregen hebben.

Deze tweede bestreden beslissing luidt:

"In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: E. O.

Voorna(am)(en): B.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)1990

Geboorteplaats: Tahla

Identificatienummer in het Rijksregister (...) Verblijvende te: (...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden □ de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

Uit het dossier blijkt dat betrokkene een leefloon geniet . Zij heeft aldus niet het bewijs geleverd dat zij over voldoende , toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het feit dat haar ouders, in functie van wie betrokkene destijds verblijf heeft gevraagd, geen OCMVV-steun genieten is in deze niet van belang , want betrokkene woont immers samen met haar echtgenoot en niet meer bij de ouders.

Betrokkene is pas in België sedert eind 2008; er zijn geen aanwijzingen dat er geen banden meer zijn met het land van herkomst.

Het kind E. O. Y. is nog niet schoolplichtig en kan dus gemakkelijk de moeder vergezellen naar het land van herkomst van de moeder.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. "

2. Onderzoek beroep

2.1. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.2. De verwerende partij legt geen nota neer en geen administratief dossier.

2.3. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verwerende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgelegd, zodat het voor de Raad onmogelijk is gemaakt een wettigheidscontrole op haar beslissing uit te oefenen.”*. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een nota of als een bijkomende mogelijkheid tot het neerleggen van een administratief dossier. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven het gebrek aan een nota hetzij onvolkomenheden van een nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 28 juni 2012 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 9 augustus 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 25 juni 2012 opgenomen grond, stelt zij dat *in casu* de Raad zijn wettigheidscontrole wel kan uitoefenen omdat de tweede bestreden beslissing uitdrukkelijk stelt dat deze werd genomen omwille van het gegeven dat tweede verzoekende partij slechts een leefloon heeft. Voorts wijst de verwerende partij erop dat de kritiek vervat in de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM geen betrekking heeft op de bestreden beslissing.

De verzoekers stellen dat het administratief dossier niet tijdig werd neergelegd, zodat de feiten die aanwezig zijn in haar dossier correct zijn en dat enkel als de feiten onjuist zijn, de verwerende partij in het gelijk gesteld kan worden. Haar raadsman verwijst daarnaast naar haar zwangerschap en het feit dat zij een knelpuntberoep uitoefent en voert tevens aan dat de verwerende partij in strijd met artikel 11, § 2, eerste lid, 1° en 2° van de vreemdelingenwet langer dan twee jaar heeft gewacht om het verblijf in te trekken.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de bestreden beslissingen verwijten een einde te stellen aan de gegeven machtiging tot verblijf nadat de wettelijke termijn waarbinnen de verwerende partij nog een einde kon stellen aan de machtiging tot verblijf op basis van de in de bestreden beslissingen opgegeven redenen, was verlopen zodat nagelaten is te motiveren waarom artikel 11, § 2 van de vreemdelingenwet werd genegeerd.

Teneinde deze geleverde kritiek te onderzoeken, is het essentieel te weten wanneer de verzoekers hun machtiging tot verblijf is ontstaan. Dit kan noch uit het verzoekschrift noch uit de bestreden beslissingen op voldoende precieze wijze worden afgeleid. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Het betoog van de verwerende partij ter terechtzitting doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep dient ingewilligd te worden.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 13 februari 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN